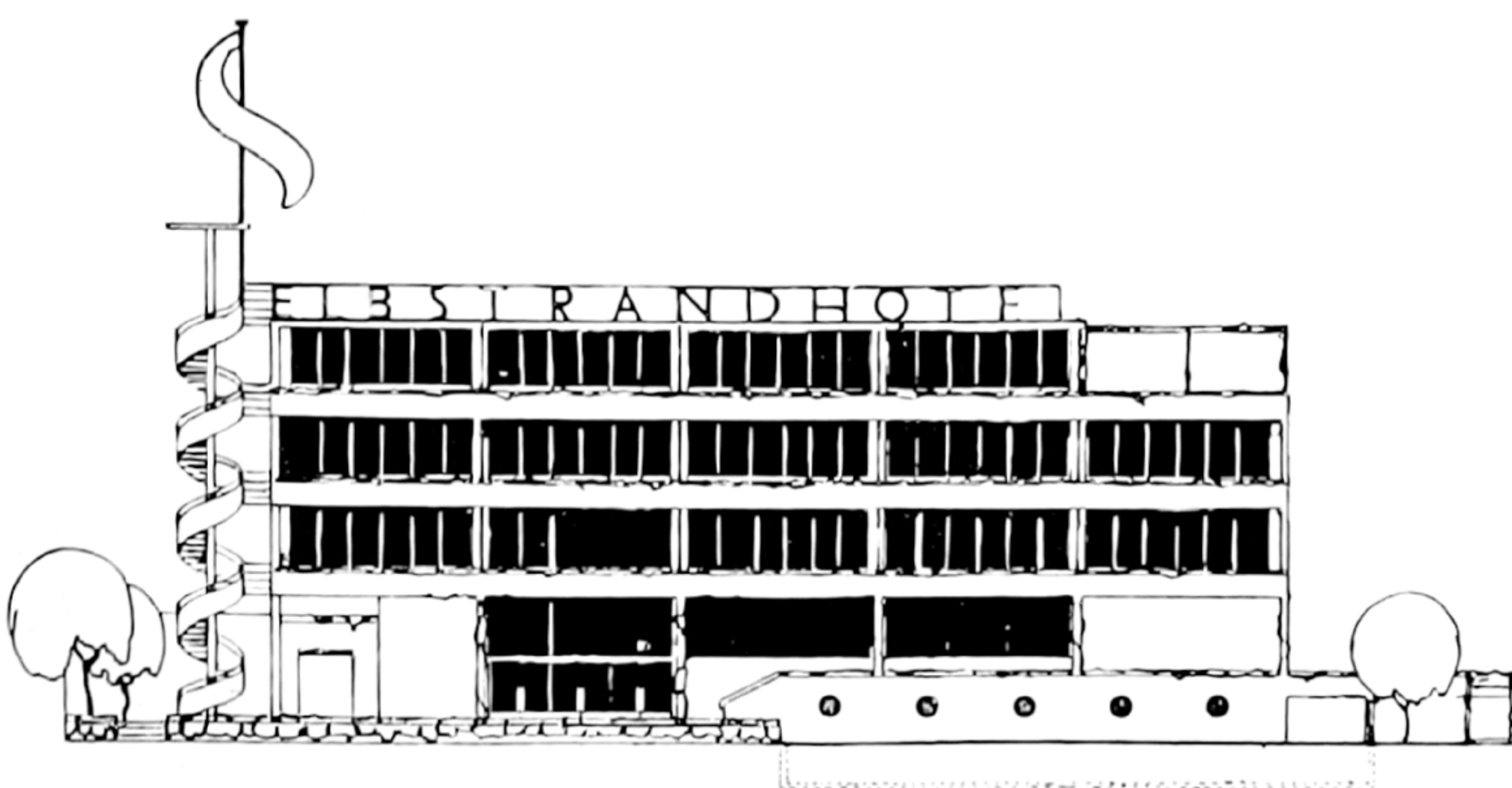
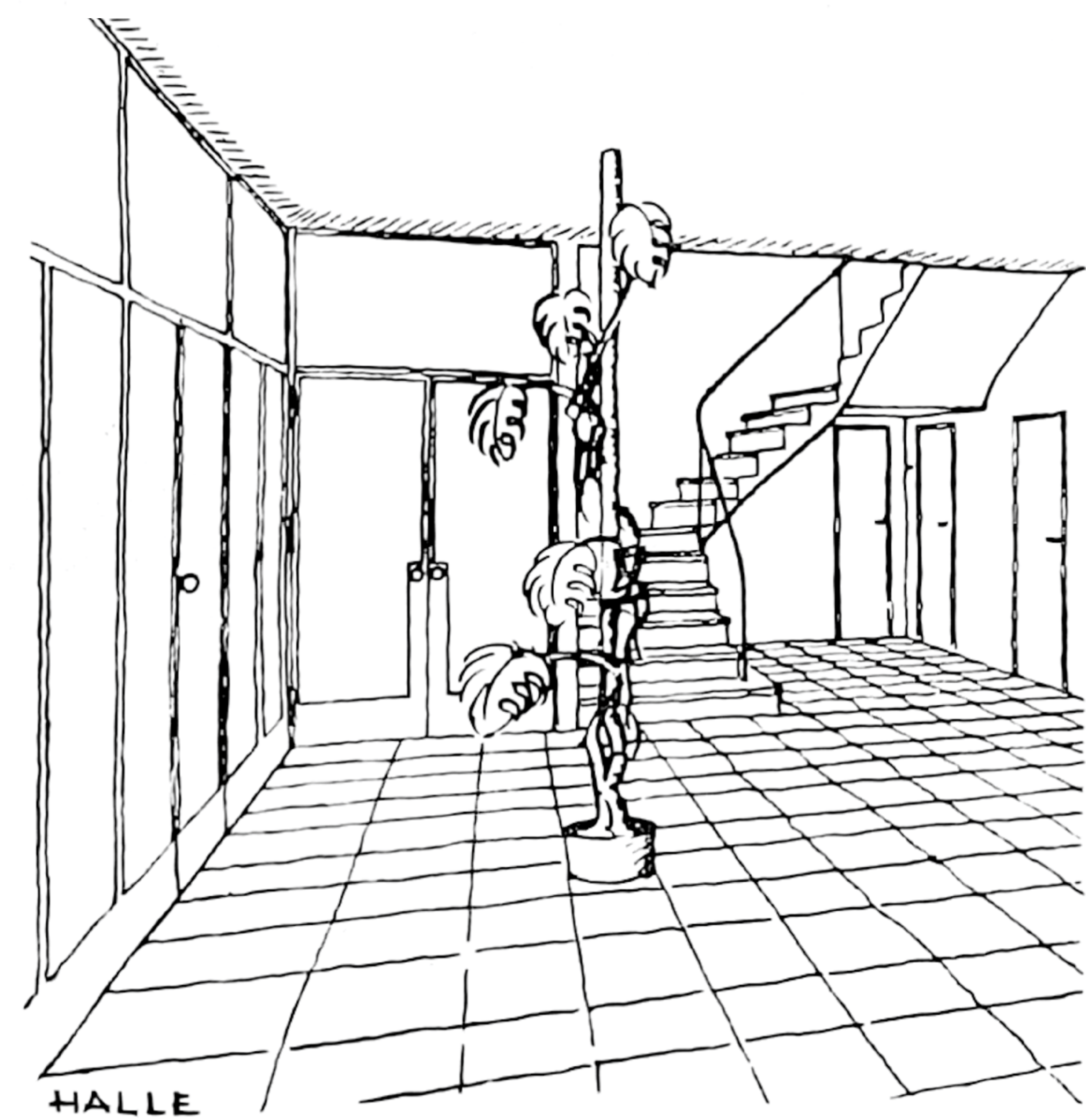
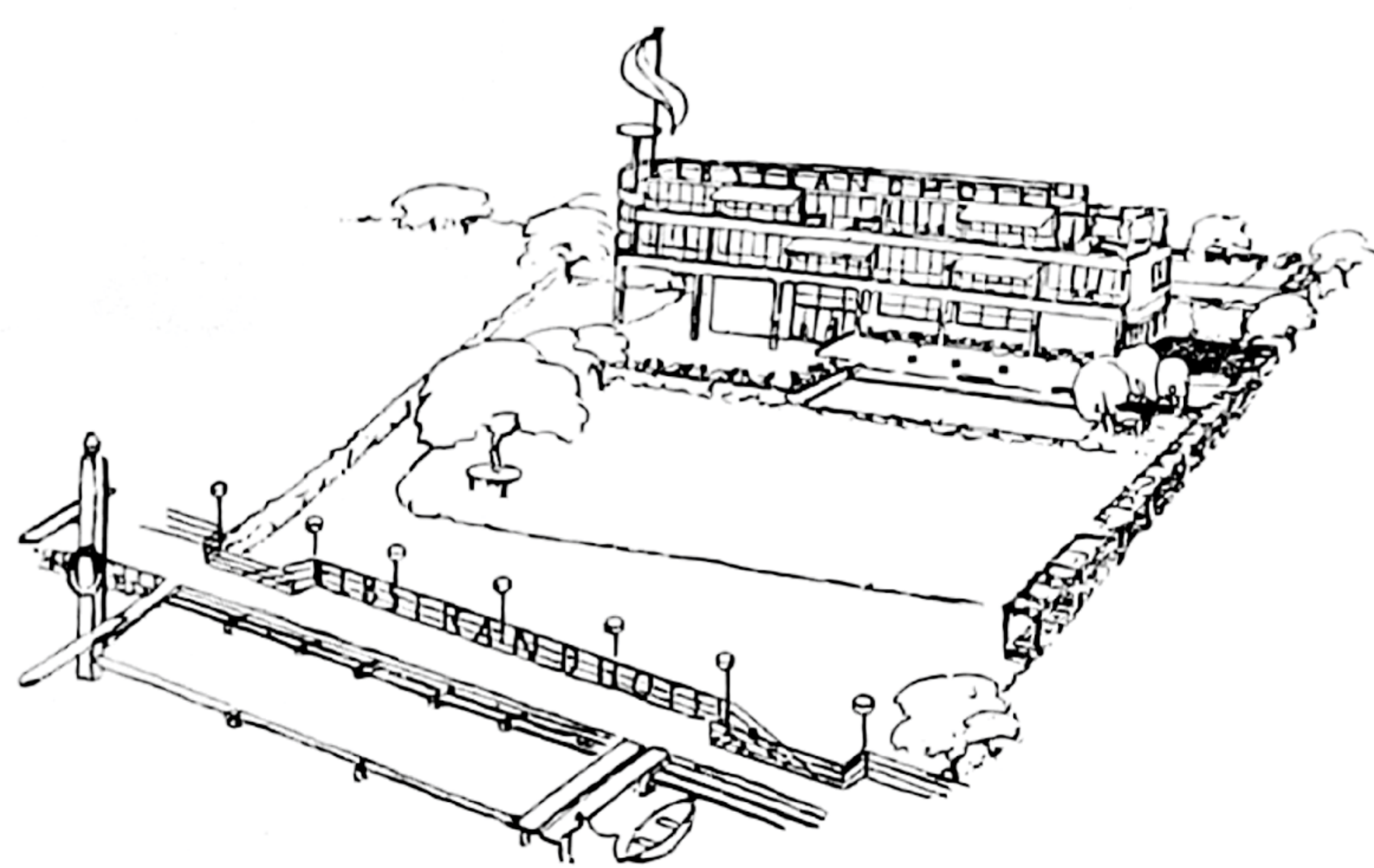

MARGARETE SCHÜTTE-LIHOTZKY

1897 MARGARETEN U VÍDNĚ (RAKOUSKO-UHERSKO) – 2000 VÍDEŇ (RAKOUSKO)

Obr. 1: Margarete Schütte-Lihotzky

Obr. 2: Soutěžní návrh na hotel v Dolních Zálezlech (1929), nerealizovaný návrh společně s Wilhelmem Schütte, axonometrie, pohled do vstupní haly a vstupní průčelí

Margarete Schütte-Lihotzky byla první ženou, která studovala architekturu na vídeňské uměleckoprůmyslové škole, a byla jednou z prvních společensky angažovaných architektek, které prosazovaly radikální změnu a racionalizaci bydlení zaměřenou na potřeby pracujících žen.

Byla ale také jediná přeživší z rakouské komunistické odbojové skupiny, která v letech 1939 a 1940 organizovala odpor proti nacistickému režimu. Ostatní členové byli pro velezradu odsouzeni k trestu smrti a v roce 1943 popraveni, Margarete Schütte-Lihotzky byla odsouzena berlínským lidovým soudem k 15 letům vězení a převezena do Aichbachu v Bavorsku. Byla osvobozena americkými jednotkami 29. dubna 1945.

Margarete studovala architekturu u Oskara Strnada. Ještě během studia získala řadu ocenění. Oskar Strnad byl jedním z průkopníků sociálního bydlení ve Vídni, navrhoval dostupné, ale pohodlné byty pro sociálně slabší vrstvy a Margaretu velmi inspiroval. Pochopila, že propojení designu a funkčnosti je novým trendem budoucnosti. Po ukončení studia spolupracovala mimo jiné i s Adolfem Loosem na návrhu sídliště Friedensstadt pro válečné veterány.

V roce 1922 se Margarete seznámila s taylorismem – novým stylem organizace práce. Ten podnítil její vlastní výzkum, na jehož základě potom navrhla v roce 1926 frankfurtskou kuchyni, která se stala prototypem vestavěné kuchyně. Když slavila své 100. narozeniny, podotkla: „Budete překvapeni, že předtím, než jsem v roce 1926 vytvořila frankfurtskou kuchyni, jsem nikdy sama nevařila. Doma ve Vídni vařila moje matka, ve Frankfurtu jsem chodila do restaurace. Navrhla jsem kuchyni jako architekt, ne jako žena v domácnosti.“(1)

V letech 1930–1933 působila s Bauhausem v Rusku, přednášela v Číně a na Kubě. V poválečném Rakousku nesměla pro své politické názory pracovat. Oceňována a uznávána začala být až koncem 70. let 20. století a na oslavě svých 100. narozenin si zatančila valčík s primátorem města Vídně. Zemřela tři dny před svými 103. narozeninami.

Obr. 3: Tzv. Frankfurtská kuchyně, 1926

Poznámky: 1 - přeloženo z derstandard.at. Margarete Schütte-Lihotzky: Sie haben gedacht, ich würde verhungern. 18. 1. 2005.

Obrázky a reprodukce: 1 - Reprofoto: Schütte-Lihotzky, Margarete: Warum ich Architektin wurde. Salzburg, 2004; 2 - Reprofoto: Der Baumeister, 7/1930, s 285; 3 - Reprofoto: Schütte-Lihotzky, Margarete: Warum ich Architektin wurde. Salzburg, 2004.

Adolf Loos